

Històries d'aigua enverinada

Bety, Lima (Perú)

Hola, sóc la Bety i tinc 11 anys. Visc al barri d'El Agustino de Lima. La meua àvia i la seva família vivien a la muntanya, però no podien viure de treballar la terra i van decidir venir a Lima. Es van instal·lar a El Agustino, on hi residien coneguts seus.

El Agustino és una zona muntanyosa. Hi van agafar un tros de terra i vam començar a fer-s'hi una casa. El Agustino no té serveis de cap mena: ni escoles, ni llum, ni aigua corrent.

Al barri no hi havia serveis de cap mena, tampoc metges, i molts nens es morien, sobretot a causa de malalties intestinals com la diarrea.

Per això un grup de dones es van organitzar per intentar solucionar aquest problema de les diarrees creant unitats de rehidratació oral, per ensenyar com prevenir i curar la diarrea.

Gràcies a aquesta organització de les dones, la salut dels nens del meu barri ha anat millorant. Jo participo als menjadors, la meua mare i la meua tia a les unitats de rehidratació oral i el meu pare i el meu germà ajuden a la Junta Veïnal, on ajuden en les canalitzacions d'aigua potable i en els desaigües. El barri ha millorat gràcies a la participació de tots.

Hanna, Addis Abeba, Etiòpia

Hola, sóc la Hanna, tinc 8 anys i visc a Etiòpia. Abans, la meua família no vivia a la ciutat. Vivíem en un poble, al camp, i treballàvem la terra. Érem pagesos.

Després d'uns quants anys de molta sequera, la terra que treballàvem no donava gairebé res i llavors vam passar gana. De manera que tota la meua família vam haver d'anar-nos-en a la ciutat a buscar feina i així poder comprar menjar.

La ciutat on vam anar es diu Addis Abeba, i és la capital del meu país, Etiòpia. A la casa que tenim a la ciutat no tenim aigua corrent, de manera que cada dia jo i la meua germana anem a buscar-ne a un pou per cuinar i per rentar-nos.

L'aigua pesa molt. A mi no m'agrada fer aquesta feina, m'agrada més anar a l'escola, on aprenc coses, tot i que som molts i estem molt estrets.

Cada dia la mama prepara el menjar en un fogó de petroli, i sempre bull l'aigua que hem portat del pou, perquè diu que així no ens agafa mal de panxa. Bé, ara ja coneixeu una mica la meua història. Adéu!

Frank, Salou (Espanya)

Em dic Frank, tinc 9 anys i visc en una ciutat de prop de Tarragona que es diu Salou. Molt gent coneix Salou perquè és un lloc molt turístic i perquè té un parc d'atraccions. A mi m'agrada molt, perquè sempre sembla que siguem a l'estiu.

El meu pare treballa en una indústria petroquímica d'aquí a prop, i la meua mare a les oficines d'un hotel. El meu avi, el pare de la mama, abans vivia en una masia de prop de Tarragona, on tenia unes terres que cultivava.

El meu avi m'ha explicat que la masia tenia un pou, amb aigua bona per regar i beure, però un bon dia va començar a ser molt salada i de mala qualitat. Diu que l'aigua dolça es va tornar com l'aigua del mar perquè moltes indústries van agafar aigua dels pous.

De manera que cap a l'any 1980, quan la meua mare tenia deu anys, van haver de vendre la masia i traslladar-se a Salou. A les terres del meu avi ara hi ha una urbanització.

A l'estiu la meua família sempre em recorda que he d'estalviar aigua, que és molt cara, i que no ens volem tornar a quedar sense. Ah! I aquest estiu el meu ajuntament ha fet una campanya amb els turistes perquè estalviïn aigua. Bé, fins una altra. Potser ens veiem a Salou!

FITXA 1

Investiga... i respon les preguntes.

On viu el teu personatge i quina edat té?

Quina família té?

Què li va passar a la seva família en el passat?

Ha tingut problemes relacionats amb l'aigua? Si contestes que sí, explica quins problemes.

Què li passa amb l'aigua ara?

Fan alguna cosa per millorar? Quines?

FITXA 2

Investigant tots els personatges.
Conclusions.

Fes una llista de les coses que tenen en comú els tres personatges.

I una llista d'algunes diferències.